

KAŠTÁNEK

4/2019

Dobře mířit na cíl aneb pozvání na Alf

Milí čtenáři, vítejte po dvou měsících zase doma! S příchodem září se život našich rodin i farnosti vrací ke svému normálnímu rytmu.

Je to dobře, ale pozor na jednu věc. V nastalém kalupu bychom mohli snadno zapomenout ty tisíce pestrobarevných zážitků z prázdnin protřídit a nejcennější z nich vděčně uložit do paměti. Jednou z cest, jak o tyto poklady nepřijít, je snaha vyprá-

vět si o nich. Snad vás k tomu povzbudí také listování novým vydáním Kaštánku, ve kterém se s námi o zajímavé postřehy z letních měsíců podělila řada ochotných autorů. Každému z nich ze srdce děkuji.

Mezi očekávanými událostmi roku, které jsme vám avizovali na jaře vydáním poutního letáčku, stojí na předním místě Kurz Alfa v Rokytnici. Jedná se o deset příjemných večerů, které bude od poloviny října vždy jednou za 14 dní v pátek zahajovat společná večere s následnou přednáškou, diskuzí ve skupině, zpívanou modlitbou a prostorem pro diskrétní sdílení osobní duchovní cesty. Kurz Alfa proběhne v naší farnosti podruhé, nic se za něj neplatí a je

určen pro velmi různorodý okruh zájemců. Ideální účastník Alfy, je člověk, který má pocit, že toho o křesťanství moc neví a v kostele se objevuje pouze při zvláštních příležitostech, ale cítí se přitahován životní silou Ježíšových učedníků. Není důležité, jestli je účastník Alfy pokřtěný, nebo ne, zda ví, co znamená chodit ke svátostem, nebo jestli už něco četl z Bible. Není mi známo ani žádné omezení vzhledem k věku, místu bydliště apod. Pokud sami do kategorie lidí tzv. hledajících přímo nepatříte, ale znáte někoho podobného mezi svými přáteli, můžete mu navrhnout, že s ním Alfou absolvujete společně. Tento kurz totiž nepochybně prospěje i lidem ve víře pokročilým. Právě proto jsme ho minule (2017) nabízel farníkům jako součást přípravy na vylití Ducha Svatého při jejich birmování. Ani tentokrát nic nebrání v účasti na Alfě mužům a ženám, kteří měli to štěstí, že vyrostli v křesťanské rodině, rádi se modlí a mají touhu poznávat zděděný poklad víry do větší hloubky. Milí bratři a sestry, vaše přítomnost a zkušenosti mohou být velmi obohacující pro ty účastníky Alfy, kteří stojí poblíž dveří církevního společenství a váhají, zda se mají odhodlat vzít za kliku. Zároveň si můžete být jisti, že – pokud se pro Alfou rozhodnete – také jejich zkušenosti, otázky a názory obohatí vás.

Katolická církev nevytváří žádný elitní klub, ve kterém není místo pro lidi pochybující a chybní. Vždyť každý z nás, včetně profesionálních Božích služebníků, musí zápasit s vlastní křehkostí a – jak píše v Bibli svatý Pavel – nestyďet se za ni pro naději na Boží pomoc. Alfa k nám přichází proto, abychom se v duchovním životě naučili dobře mířit

na cíl, který za to stojí. Mám na mysli osobní přátelství s Ježíšem Kristem. Jestliže vás tato pozvánka zaujala, pomozte nám, prosím, s jejím šířením. Vaše dotazy rád zodpovím na svém telefonním čísle **736 522 838** nebo na emailové adrese pořadatelů **farokytniceupr@ado.cz**. Je možné se účastnit celého kurzu, nebo jen úvodního večera. Kvůli důležitosti přátelské atmosféry, nebude možné do kurzu vstupovat v půli cesty. Kvůli počtu strávníků, prosíme alespoň o stručnou informaci, že s Vámi máme počítat. Zahajovací večer se koná 11. října v 18:30.

*S přáním pokoje
otec Tomáš*

Vybraná témata přednášek na Kurzu Alfa

Kdo je Ježíš?
Jak získat víru?
Proč a jak číst Bibli?
Jak odolat zlému?
Uzdravuje Bůh i dnes?
A co církev?
Jak mohu být naplněn
Duchem Svatým?

Poděkování

Redakce Kaštanek děkuje všem autorům fotografií za obrázky, které jsme s jejich laskavým svolením v tomto čísle uveřejnili. Velice si vážíme navázané spolupráce a těšíme se na její další pokračování. Zároveň se obracíme na nové přispívatele s prosbou o sdílení fotografií. Pokud máte tematické fotky, které byste uveřejnili prostřednictvím Kaštanek, pošlete nám je na adresu: redakce.kastanek@seznam.cz

Redakce

Využití farní zahrady v Rokytnici

V návaznosti na benefiční koncert v rámci letošní Noci kostelů publikoval otec Tomáš výzvu k veřejné diskusi nad budoucností farní zahrady. Naše ekonomická rada tímto děkuje každému, kdo se pokusil nad věcí přemýšlet. Přijaté návrhy na budování meditační zahrady v režii a správě farnosti považujeme po zralé úvaze za nereálné z hlediska finančního i časového. Naši podporu naopak získal návrh pana starosty Kamila Malendy na vybudování víceúčelového komunitního centra s využitím dotací pro obec. Ekonomická rada farnosti během léta stanovila několik podmínek, za kterých je připravena věc odsouhlasit. Patří mezi ně např. bezpečné oddělení farního dvora od veřejně přístupné části zahrady a zachování přístupové cesty pro těžší techniku ve směru od bytovek (viz obrázek – modrá část).

Konkrétní podoba komunitního centra v Rokytnici bude po schválení záměru ze strany zastupitelstva předmětem zpracování studie proveditelnosti odpovědným projektantem se zapracovanými připomínkami obou stran. Základní představa počítá s amfiteátre, ohništěm, dřevěným altánem, malým hřištěm a sociálním zázemím (zděná stavba). Samozřejmostí je parková úprava zeleně a oprava zchátralých obvodových zdí. Vstup do areálu se stojanem na kola by měl být v ulici vedoucí ke hřbitovu. Na základě odsouhlaseného projektu dojde nejpozději do konce roku 2021 k podpisu příslušných smluvních dokumentů mezi farností a obcí Rokytnice (OR). Předběžná jednání zatím vyústila v následující skutečnosti:

- Zahrada se nebude prodávat, ale bude obci pronajata na dobu minimálně 30 let za symbolickou částku 1,- Kč za m²

na rok. Celková plocha činí cca 4561 m² a bude upřesněna na základě geometrického plánu po rozdělení pozemku (viz obrázek – zelená část).

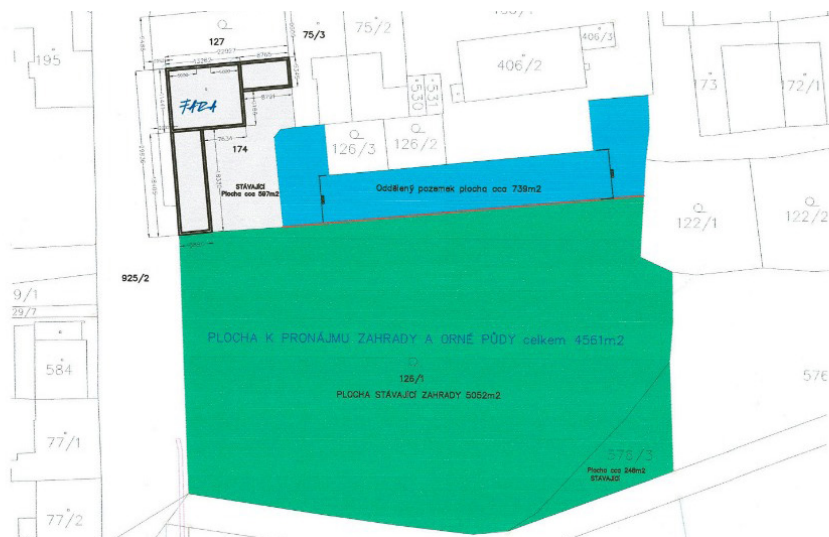
- Provozovatelem komunitního centra a vlastníkem staveb bude OR. Současně bude OR jako provozovatel brát na sebe veškerá rizika s pronajímáním a provozem areálu spojená (vandalismus, údržba staveb i zeleně, provozní náklady, provozní řád).
- Obec bude mít předkupní právo k předmětným pozemkům a bude oprávněná areál dále podnajmout.
- Výměnou za souhlas s provedením stavby trvalého charakteru na církevním pozemku bude mít farnost právo areál mimo rezervované termíny bezplatně využívat pro vlastní aktivity. V jednání je také požadavek na osvobození farnosti od poplatků za připojení k internetu přes obecní optickou síť.

Farní ekonomická rada prostřednictvím předsedajícího faráře musí v těchto dnech podepsat smlouvu o smlouvě budoucí – co se týká nájmu a souhlasu s využitím zahrady dle navrženého záměru. V tomto dokumentu bude mimo jiné definováno, jaké akce farnost nepovolí konat. Farnost si vyhrazuje právo zabránit konání akce, která by byla místní katolickou komunitou vnímána jako pobuřující a na církevní půdu nevhodná. Příkladem může být hudební produkce satanistického zaměření, nebo jiný program urážející dobré mravy. Navržený text smlouvy o smlouvě budoucí je v současné době postoupen na Arcibiskupství olomoucké, které ho schválí, doplní, nebo odmítne. Totéž může brzy nastat na zasedání obecního zastupitelstva, na které vás tímto srdečně zveme. Je dobré slyšet na vlastní uši, jak naši zastupitelé diskutují o věcech, které se týkají spolupráce s farností. Konkrétní termín projednávání této záležitosti oznámí otec Tomáš v ohláškách.

Nabízí se otázka, co se stane po uplynutí doby platnosti nájemní smlouvy, kdy budou na farním pozemku umístěny stavby

ve vlastnictví obce (včetně nové obvodové zdi). Farnost se tak prakticky do budoucna vzdává vlastní suverenity v rámci pozemků p.č. 126/1 a 576/3 v k.ú. Rokytnice u Přerova. Farní ekonomická rada si tuto skutečnost uvědomuje a považuje ji za přijatelnou daň, bez které by zmiňované komunitní centrum nikdy nevzniklo. Jelikož lze těžko předpokládat, že by farnost měla dostatek finančních prostředků pro odkup budoucích staveb ve vlastnictví obce, domnívám se, že jednou dojde k prodeji zájmového území obci Rokytnice. Ne však dříve jak za 30 let. Pokud vás tato zpráva pozitivně překvapila, jsme velmi rádi. Realizace komunitního centra je běh na dlouhou trať, ke kterému patří ze strany obce a úřadů několikaletý proces schvalování územního plánu a dotační řízení na příslušném ministerstvu. Farnost bude mít cca dva roky času na to, aby vybudovala nezbytnou vnitřní zeď chránící soukromí farního dvora. Neváhejte proto s podporou a cennými radami. Zajímejte se o vývoj kolem připravované architektonické studie. Děkujeme.

Jiří Ůlehla, člen ER Rokytnice

Modlitba za stvoření a brigáda v pralese

Pohled světové církve se v měsíci říjnu obrátí do oblasti, kterou nazýváme „zeleňé plíce planety“. Ve Vatikánu se totiž chystá mimořádná biskupská synoda o Amazonii. Při té příležitosti děkujeme všem našim farníkům, kteří si v neděli 1. září všimli, že kromě dubské pouti prožíváme také Světový den modliteb za péči o stvoření. Kdo se k němu chcete připojit dodatečně, najdete inspiraci v tomto čísle Kaštánku. My se s vámi na oplátku podělíme o pár fotek z brigády v „pralese“, která se nekonala v Amazonii, ale za farou v Rokytnici v sobotu 20. července. Hlavním úkolem bylo odstranění suchých a polámaných větví z ovocných stromů, které se u

nás nedělalo desítky let. V některých místech už nebylo ani možné projít s technikou na sečení trávy. Není pochyb o tom, že i tato iniciativa je projevem péče naší farní rodiny o životní prostředí.

Otec Tomáš

Modlitba za naši Zemi

Nejvyšší Pane, přítomný v celém vesmíru i v tom nejmenším ze svých tvorů, Ty, který zahrnuješ svoji něhou všechno, co existuje, sešli na nás sílu svojí lásky, abychom pečovali o život a krásu. Zaplav nás pokojem, abychom žili jako bratři a sestry a nikomu neškodili. Otče chudých, pomoz nám vykoupit ty, kdo jsou na této zemi opuštěni a

zapomenuti a kteří jsou v tvých očích tak drahocenní. Ozdrav náš život, abychom chránili svět a nepustošili jej, abychom rozsévali krásu a nikoli znečištění a zkázu. Dotkni se srdcí těch, kdo hledají pouze výhody na úkor chudých a této země. Nauč nás objevovat hodnotu každé věci, rozjímat s úžasem, poznávat, že jsme na naší cestě k tvému nekonečnému světlu hluboce spojeni se všemi tvory. Díky, že jsi s námi po všechny dny. Buď nám, prosím, oporou v našem boji za spravedlnost, lásku a pokoj.

Papež František

Víte, kde roste heřmánkový les?

V neděli 30. června se 11členná skupina cyklistů vydala na dlouhou pouť k hradu Bouzov. Avšak než jsme se k hradu vůbec přiblížili, měli jsme v plánu pár (nejen občerstvovacích) zastávek. První nás čekala v lázních Slatinice, kde jsme mohli ochutnat místní kyselku. Než jsme se tam však dostali, museli jsme projít "heřmánkovým lesem" mezi poli, protože jsme v Blatci špatně odbočili. Neztratili jsme se však úplně, a tak jsme pokračovali už bez dalšího zdržení.

Po vyložení zavazadel z auta na faře v Cholině se k nám připojili další dva cyklisté. Ráno nás čekala krátká mše, po které jsme se vydali dále. Cestu nám zpříjemnilo pár obsypaných třešňových stromů, které nám poskytly chutnou svačinku.

Druhá zajímavá zastávka nás čekala v Javoříčku. Uctili jsme památku obětem vypálené vesnice. Oběd v restauraci nám dodal sílu k výslapu k hradu. Naneštětí nám radar ukázal, že nás potkají dvě bouřková mračna. První jsme přečkali v altánku ve vesnici, a než stihlo přijít do druhé (mnohem horší), došli jsme k Bouzovu a ukryli se v něm. Při prohlídce jsme si museli svítit mobily kvůli výpadku elektřiny. Vody bylo opravdu hodně, což jsme mohli vidět na okapových chrlíčích, které nestíhaly svou práci.

Po bouřce pak cesta směřovala rovnou k našemu druhému nocležišti v Moravičanech. Jen tak tak jsme si stihli udělat večeri na ohni, než nás opět překvapil déšť. Zpívání jsme tedy museli nechat pod střechem.

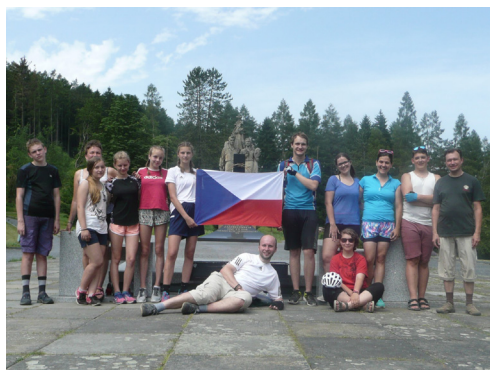
Poslední den výletu nám už zbývalo jen dojet domů krásnou rovinatou krajinou

lužních lesů kolem řeky Moravy. Cesta se však neobešla bez komplikací. Několikrát jsme svá kola přenášeli na ramenou přes popadané stromy. Osvěžení zmrzlinou na náměstí v Litovli a posilnění koupáním v přírodní nádrži na Poděbradech jsme dojeli do Olomouce. Po chvilkovém zaváhání ve Smetanových sadech jsme vyrazili správným směrem po cyklostezce č. 5 přes Nemilany a Kožušany. V Grygově nás čekala sladká tečka při posezení v letním bistro, kde jsme si spolu naposled zahráli karty. Cesta domů pak trvala už jen chvilku.

Měřeno z Brodku do Brodku jsme najel celkem 145 km, zažili na vlastní kůži pozornou péči našeho nebeského Otce a vytvořili spolu moc hezké společenství, které se ani nechtělo rozejít.

Jája Studená, Majetín

Narnijské dobrodružství

Se skupinkou padesáti dětí jsme se vydali na táborovou základnu poblíž Bohuslavic, kde se podle všeho mělo nacházet ono bájně Království Narnijské. Bylo mezi 6. až 16. srpnem a právě pro nás začínal křesťanský letní tábor Edeu. Možná jsme se nechali povídkami trochu unést. Narnie totiž v době našeho příjezdu nebyla taková, jak sdělovaly staré kroniky. Již při příjezdu nás zaskočili místní obyvatelé. Byli totiž velice smutní a vyprávěli o ztraceném kontaktu s přírodou. Dokonce se Narniané báli našich věcí a chtěli všechna zavazadla z bezpečnostních důvodů spálit. Naštěstí k tomu nedošlo a po vzájemném představení si nás začali vážit. Nejvíce našich

nejstarších „dětí“: Petra, Mikuláše a Barbory, kterým nakonec projevil náklonost i vůdce narnijské vesnice Siegewulf. Museli jsme však prokázat, že jsme opravdu lidé, synové a dcery Adama a Evy. Večer prvního dne za námi do vesnice přišel Aslan – moudrý král Narnie s podobou lva - a vyprávěl nám proctví o lidech, kteří zachrání Narnii před zlem. Zadal nám také několik úkolů, kterými jsme měli Narnii pomoci najít odpověď na otázku po původu šířící se nemoci tamní přírody a znovu nastolit ztracenou harmonii. Akorát to úplně nešlo podle plánu ...

Táborníkům se sice povedlo úspěšně projít první zkouškou na téma znalost

hvězdné oblohy, ale potom jsme kvůli chamtivosti a nepoctivosti začali prohrávat. Další tři úkoly od Aslana skončily fiaskem. Přišli jsme o vzácná granátová jablka, která znázorňovala, jak moc se nám daří. Naše marné snažení povzbudilo ono neznámé zlo, které nás začalo ohrožovat v podobě temného mága Wizaria. Nejdrive byl slabý a jeho kouzla se nikomu nezdála zvlášť nebezpečná, avšak při následné bitvě nás málem všechny zničil svými nadpřirozenými schopnostmi. Naštěstí nás zachránila Petrova oběť. Hledali jsme spojence, a tak jsme v noci, přes důrazný Aslanův nesouhlas, osvobodili obra Gotmoga, který se rafinovaně vetřel do naší přízně. Do dvou dní jsme pro něj získali magický kyj. Pomohl nám sice nad Wizariem vyhrát, ale pak utekl a následně nám vyhlásil válku dramatickým únosem Gideonů (7 nejstarších táborníků). Nebyla šance Gotmoga porazit přímo, a proto jsme se ho rozhodli nejprve oslabit zničením

obávaného kyje. Promyšlenou léčkou se nám to podařilo. Toto vítězství jsme oslavili ohněm, ve kterém kyj vzplanul. Toho večera za námi opět přišel král Aslan, aby nám odhalil skryté tajemství. Gotmog prý není skutečným původcem zla, které trápí Narnii, ale jednou z jeho obětí. V pozadí totiž stojí stín starého hada z biblického ráje, kterému se můžeme účinně postavit pouze silou víry. Proto jsme se naučili zpívat v anglickém jazyce následující vyznání plné důvěry a naděje: „Věřím ve slunce, i když nesvítí. Věřím v lásku, i když ji necítím. Věřím v Boha, i když Bůh mlčí.“ Na druhý den jsme po dlouhé a těžké bitvě prorazili všechny brány lesní tvrze zlého obra, přemohli jeho válečníky a jejich vůdce zajali. Když Gotmog zjistil, že je obklíčen a má se definitivně rozhodnout o jeho osudu, zazněl z našich úst ve snaze o záchranu této něšťastné duše společný zpěv vyznání. K našemu překvapení padl zlý obr na kolena a uznal, že naše duchovní a morální hodnoty jsou silnější než moc zla, kterému se zaprodal. Požádal nás o odpuštění a jasně se postavil na naši stranu.

Po tomto velkolepém vítězství následovaly oslavy zakončené korunovací Petra, Mikuláše a Barbory na krále Narnie. Tím bylo naplněno prastaré proctví a náš příběh z tajuplných koutů Narnie se završil. Šťastný Aslan se mohl konečně vydat navštívit obyvatele vzdálenějších koutů svého království, neboť o centrální Narnii bylo dobře postaráno. A všichni táborníci – synové a dcery z lidského rodu – se brzy také odebrali do svých domovů.

Honza Vystrčil, Brodek

Farnost zítřka

Farnost je křesťanské společenství učedníků Ježíše Krista. Každý jeho člen je povolán nastoupit na svou duchovní cestu. Přitom nejde o to, kde se na ní zrovna nachází, ale o to, aby na ní vůbec byl. Chceme proto přijímat všechny lidi bez ohledu na to, v jaké fázi své duchovní cesty se nacházejí, s čím bojují a kde selhávají. Jsme nemocnice pro hříšníky, ne hotel pro svaté. Zůstaňme otevřeni k tomu, k čemu nás Bůh volá. Být členem této farnosti znamená vstoupit do vztahu s jejími dalšími členy, kteří se také nacházejí na duchovní cestě. To vše podnikáme společně. Jádrem každého zdravého vztahu jsou jasná očekávání. Co můžeme jako farníci očekávat od farnosti:

- dynamickou a povznášející liturgii
- místo, kde prožijeme proměnu, abychom mohli čím dál víc být tím člověkem, jakým nás Bůh stvořil,
- místo, kde dostaneme příležitost využít své Bohem dané schopnosti, abychom pomáhali ostatním a udělali svět o něco lepší.

Účast na bohoslužbách

Setkáváme se každou neděli, abychom společně slavili eucharistii. Od všech farníků se očekává, že se budou nedělní bohoslužby

účastnit, pokud jim v tom nebrání nemoc nebo zaměstnání. Když se shromáždíme, abychom se sytili slovem a svátostí, připomínáme si, kdo jsme, a získáváme pokrm na cestu. Tak naplňujeme své povolání klanět se Bohu, který nás stvořil, a dostáváme milost nezbytnou k tomu, abychom mohli dál milovat Boha a druhé lidi.

Růst

Následovat Ježíše Krista znamená být jeho učedníkem. Ježíš řekl: „Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“ (Jan 15,8) Učení a růst jsou úkoly na celý život. Když přestaneme růst a učit se, přestaneme být učedníky a v našem duchovním životě se projeví stagnace - ustrnutí, uváznutí v našem křesťanském vývoji. Nesmíme zapomínat, že naše odhodlání růst pomáhá lidem v našem okolí, aby i oni tohoto závazku k růstu dosáhli. Tak bude naše církev zdravá a stále rostoucí.

Sloužit Bohu a lidem

Ježíš řekl: „Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil.“ (Mk 10,45) Podstatou křesťanského života je sloužit Bohu a bližnímu. Když církev na tuto pravdu zapomíná, přestává být zdravá. Jsme povolá-

ni, abychom sloužili nejen jako jednotlivci, ale také společně jako církev. Tak vydáváme svědectví, že církev je ve světě rukama a nohama samotného Ježíše. Každý bez výjimky má co nabídnout, umí něco dobře. Když řekneš, pomohu vám do schodů, tak k tomu nepotřebuješ velké znalosti a vzdělání.

Navazovat vztahy

Církev je společenství věřících, nejen uskupení jednotlivců, kteří se scházejí jednou týdně. V pravém křesťanském společenství jsou

lidé skutečně odpovědní jeden za druhého. Tohoto úkolu je třeba se ujmout s patřičnou svědomitostí. Od každého farníka se očekává účast na úkolu budovat společenství tím, že se bude považovat za nedílnou součást farního života a vědomě se bude snažit navazovat kontakty a vztahy s druhými lidmi bez předsudků. Všichni farníci společnou prací a aktivní účastí na brigádách vytvářejí společenství a budují nové místo pro všechny.

Naučme se:

- vážit si druhých a uznat jejich dary a nadání,
- podporovat se na duchovní cestě,
- umět se sdílet s druhými, naslouchat potřebám druhých,
- zajímat se, když někdo přestává chodit i na nedělní bohoslužbu,
- umět pomoc přijmout i nabídnout.

Je možné, že tato očekávání znějí až příliš krásně, ale je možné jich dosáhnout.

Anička Smětalová, Rokytnice

Ohlédnutí za poutí do Majetína

Stává se pomalu tradicí, že začátkem července vyrazíme na společnou pouť našich farníků k oslavě svatých věrozvěstů Cyrila a Metoděje do Majetína. Od brodeckého kostela jsme vyšli kolem zvonkohry směrem ke Kleštínku a stejně jako loni se sešli s poutníky od Citova před Kovářskou uličkou. Za zpěvu duchovních písní z kancionálu jsme dorazili k mostku přes Kokůrku, kde nás – ukrytý s foťákem v obilí - čekal rozesmátý otec Tomáš, který přivedl poutníky z Rokytnice. Za krásného počasí jsme pak s modlitbou a zpěvem pokračovali k cíli poutě, kde nám místní věřící připravili pěkné přijetí. Do kostela jsme s sebou přinesli velkoformátové

vydání Písma svatého, abychom si tak viditelně připomněli vzácný dar přijatý na Moravě od soluňských bratří. Poutní mše svatá byla hojně navštívena věřícími, kteří se na ni sjeli různými dopravními

Kaštánek

prostředky snad ze všech směrů. Po bohoslužbě jsme se rozjížděli domů pomalu. Před kostelem se rozdávaly koláčky a řidiči se předháněli v ochotě nabídnout odvoz těm, kteří přišli pěšky.

Majetínský kostel mám rád. Měl jsem v Majetíně své prarodiče a stále tam žijí další blízcí příbuzní. Trávil jsem tu dětství a prázdniny. Při cyrilometodějské pouti tak mohu v modlitbě vzpomenout i na ty, kteří mě měli rádi a už tu nejsou. Když zazní Ejhle oltář Hospodinův září, myslím na všechny, kteří se u Otce za nás přimlouvají. Dá-li Pán, tak příští rok půjdu zase.

Vladimír Hlavinka, Brodek

JUMP 2019

Ahoj, chci se s vámi podělit o krásný zážitek. Zážitek, který trval celý týden, ale zdál se jako chvílka.

A hned vám řeknu proč. Jmenuje se JUMP, což v angličtině znamená skok nebo skákat. Pro mnohé, včetně mě, to opravdu skok byl, do dálky, hlavně na duchovní a vztahové rovinně.

Navenek by mohl JUMP působit prostě jen jako další „tábor“ pro větší „děti“ od 15 do 23 let, umístěný v krásném prostředí Karmelitánského kláštera v Kostelním Vydří, kde je kladen důraz na modlitbu, přednášky, diskuze o duchovních, ale i jiných současných tématech a v podstatě non-stop příležitost ke svátosti smíření. Kde není nouze o pohyb, díky odpoledním workshopům jako je tenis, bojové umění, lukostřelba či sebeobrana, a kde si i tvůrčí typy přijdou na své při šití sukní, batochu, barefootů, plstění nebo vyrábění ikony.

Kdo ale JUMP jednou zažije, pochopí, že to, co jej dělá tím, čím je - naprosto výjimečným svou hloubkou a opravdovostí - není jen nabitý program. Je to především důvěrné, přátelské společenství, které se tu, minutu za minutou, den po dni, jako zázrakem vytvoří. Díky každému přítomnému člověku a díky všudypřítomnému Duchu Svatému.

Navíc, po vytvoření skupin po 10 lidech - v místním žargonu „klanů“ - vzniká ještě užší společenství lidí, kteří se navzájem znají nejen jménem, ale po pár dnech k sobě navzájem pocítí důvěru. Důvěru natolik hlubokou, že se nakonec dokáží ostatním svěřit se svými nejniternějšími starostmi, radostmi, myšlenkami nebo ranami z minulosti. Jsou otevřeni o tom mluvit s ostatními, dokonce i přijímat jejich rady a nebojí se vložit své problémy do jejich modlitby.

Protože, věřte mi, každý se máme s čím

svěřit. Každý nosíme na srdci nějakou tu bolístku, větší nebo menší. Pro někoho to mohou být „jen“ starosti se studiem, zkouškami, pro někoho právě vznikající vztah, ne úplně fungující rodina nebo problémy se závislostí. Někdo má prostě „jen“ problém si každý den najít alespoň 10 minut pro Boha...

A právě o tohle všechno na JUMPu myslím jde. Uvědomit si a pojmenovat, co nás trá-pí, hledat odpovědi, ale i otázky, potkávat různé lidi z různých prostředí, nechat se

jími inspirovat, nebo v nich dokonce najít své nové přátele a společně tak růst v duchovním životě.

No a pokud vás můj článek i JUMP zaujal a třeba byste chtěli i vy zažít na vlastní kůži to, co já, a rádi byste se dozvěděli ještě víc, budu moc ráda za jakékoli otázky osobně nebo třeba na e-mail: viktoriebinder@gmail.com, nebo mrkněte na oficiální stránky: www.jump.cho.cz.

Viki Binderová, Brodek

Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce

Kde je naše srdce?

Čím je plné naše srdce?

Čím je plné, tím jsou plná i naše ústa. O čem vlastně mluvíme, co je nejfrekventovanější téma našeho mluvení, našich rozhovorů? Někdy slovy manipulujeme, děláme je hezčími, líbivými, ale nechceme hrát divadlo. Je tu přímá souvislost s naším srdcem. Je to oboustranné. I tím, o čem mluvíme, plníme své srdce. Je-li tvé oko jasné, tvé tělo bude jasné. I z našich očí může vyzařovat laskavost nebo lhostejnost, láska nebo nezájem, pochopení nebo odsouzení. Oči, ústa jsou nám Bohem darované nástroje. Skrze tyto oči, tato ústa jsme utvářeni a také to může

fungovat zpětně. Co z nás vychází? Můžeme usilovat o to, aby byl s námi Bůh spokojen, nebo můžeme plnit své srdce televizí, počítačem. Buď budeme usilovat o to být solí země, světlem světa, nebo z nás bude zářit mělký vábivý svět. Ježíš a Maria se dívají na nás, a pokud jsme upřímní, tak naším vnitřním pohledem tento poklad zachytíme. K nim máme vzhlížet, z nich můžeme čerpat a může nás to utvářet. Bůh má klíče k srdci každého člověka. Důvěřujme Bohu. Lidské srdce bylo stvořeno Bohem, a když se s ním potká, nemůže odolat.

Anička Úlehlová, Rokytnice

Mimořádný přísluhovatel eucharistie

V neděli 14. července zažila naše farnost mimořádnou událost. Otec Tomáš nám při mši svaté představil nově jmenovaného akolytu Františka Chovance z Rokytnice a vzápětí jej za modlitby všech přítomných uvedl do služby. Je to vůbec první akolyta z řad našich farníků. Úkolem akolyty v katolické církvi je pomáhat knězi při podávání svatého přijímání v kostele nebo přinášet Pána Ježíše starým a nemocným věřícím. V nepřítomnosti kněze může dokonce vystavit Nejsvětější svátost na oltář kvůli adoraci a potom ji zase bez požehnání uložit do svatostánku. V minulosti byly takové služby omezeny na bohoslovce nebo kandidáty trvalého jáhenství, ale už svatí papežové Pavel VI. a Jan Pavel II. otevřeli možnost dočasného i trvalého akolytátu pro osvědčené muže z řad pokřtěných, kteří přijali svátost biřmování, žijí poctivým duchovním životem a mají za sebou alespoň nějaké liturgické a pastorační vzdělání.

František Chovanec přijal pověření k nové službě v církvi s pokorou sobě vlastní a my farníci jsme toto rozhodnutí s radostí uvítali. Děkujeme dobrému Bohu za tuto skvělou volbu. Rozhodnutí nese podpis otce arcibiskupa Jana, platí pro všechny farnosti spravo-

vané otcem Tomášem a je časově omezeno do konce roku 2021. Přejeme Františkovi pevné zdraví, hojnost Boží pomoci a darů Ducha Svatého, a to nejen jemu, ale celé jeho krásné rodině. Ať Boží mír vládne vždy v jejich srdcích, ale také v našich rodinách a všech zemích na celém světě!

Miluše Mrázková, Rokytnice

SJVS

Milí farníci, chvála Kristu! Ráda bych Vás pozvala na adoraci Služebníků Ježíšova velekněžského Srdce (SJVS), která se uskuteční 14. září v 16 hodin v našem rokytnickém kostele. Po ní následuje mše svatá v 17 hodin. Dá-li Pán, bude ji koncelebrovat i o. Pavel Šíra. Adoraci povede s. Kateřina Klosová, která toto dílo Ježíšovo, dílo modliteb a obětí za kněze, vede a rozšiřuje po Česku i Slovensku. Pokraču-

je v duchovním odkazu voršilky s. Márii Stanislavy Ernstové, O. S. U. Smyslem je modlitba a oběť za kněze. Modlitbou vyprošujeme tolik potřebné milosti pro naše kněze. Obětí, spojenou s Ježíšovou Obětí, zase můžeme podávat náhradu za kněze zraňující nějakým způsobem Jeho Srdce. Spojme síly, ať je nás co nejvíc. Má to veliký smysl.

Martina Chovancová, Rokytnice

Mariánský sloup

Mariánský sloup Panny Marie Neposkvrněného početí byl na Staroměstském náměstí postaven 26. září 1650 jako poděkování za pomoc při obraně Prahy proti švédským vojskům v roce 1648. Posvěcen byl v roce 1652. Autorem sochy byl Jan Jiří Bendl (1610 až 1680), jeden z nejlepších sochařů té doby. Vytvořil z domácího pískovce mimořádné umělecké dílo, nejspíš první barokní sochu ve střední Evropě.

První protivenství, které bylo proti sloupu směřováno, pocházelo od habsburského panovníka. Rakouský císař Josef II. nařídil zrušení sobotních pobožností, které se do té doby u sloupu konávaly. Další protivenství započalo roku 1848, kdy radní Dr. Václav Frič navrhl v městské radě, aby byl sloup odstraněn a na jeho místo postaven obelisk se jmény dvaceti sedmi českých pánů popravených na Staroměstském náměstí v roce 1621. Další snahy o odstranění mariánského sloupu byly odůvodňovány špatným technickým stavem. Vždy se ale našli dárci, kteří zaplatili opravu. V roce 1915 byl na Staroměstském náměstí sochařem Ladislavem Šalounem vytvořen pomník mistra Jana Husa. Byl koncipován jako horizontála k vertikále mariánského sloupu. Obě sochařské památky se tak spolu v prostoru náměstí kompozičně doplňovaly. Československá republika vznikla 28. října 1918. Již pátý den trvání republiky bylo svoláno velké shromáždění lidu na Bílou horu. V neděli 3. listopadu 1918, v emotivní atmosféře po pádu monarchie, strhl sloup vandalským způsobem pouliční dav spolu s účastníky manifestace, připomínající porážku na Bílé hoře v roce 1620. Stržení sloupu odůvodnili tím, že mělo jít o symbol habsburské nadvlády a vítězství katolicismu nad reforma-

cí v Čechách. Sloup, na jehož vrcholu stála socha Panny Marie, strhli k nohám pomníku Jana Husa. Asi netušili to, co dodnes spousta lidí neví, že Jan Hus jako katolický kněz byl velkým ctitelem Panny Marie. Sám se k ní modlil a slova, která o ní napsal, jsou stále aktuální, živá a krásná.

„Abychom mohli vybědnout z hříchu, vzývejme pomoc Panny Marie a pozdravujme Ji. Já, ubohý, jak budu schopen chválit Svatou Pannu, která je větší než všechna chvála? Nikdo nemůže dostatečně pozdravit Tu, kterou pozdravil anděl, kterou Syn uctivě poslouchal, již se svěřil Duch Svatý a kterou obdivuje celý svět. Máme k Ní přistupovat s bázní, úctou a chválit Ji. Jestliže spravedliví nejsou hodni, jak budou hodni hříšníci? A přece by spravedliví ani hříšníci neměli ustávat v Její chvále. Neboť v Ní je všechna milost Otce, Syna i Ducha Svatého, je v Ní plnost milosti pro Ni samotnou i milost, která se vylévá na nás.“

Anička Smětalová, Rokytnice

Paní, jež zemi naši navštěvuje...

V r. 1959 mě moje teta Boženka Havlíková, která se přivdala do Rokytnice z Kokor, poprvé pozvala, jako desetileté děvče, na zdejší hody. Od té doby (později zásluhou rodičů mého manžela, kterého jsem zde poznala, a pak i mého syna a jeho manželky, kteří se do Rokytnice přistěhovali) jsem s místní farností slavila zdejší hody letos pošedesáté! Mám na oslavu patrona kostela a farnosti – svatě-

ho Jakuba Staršího - mnoho vzpomínek, které patří k těm nekrásnějším v mém životě (například svěcení nových varhan na hody 25. 7. 1965).

Letošní hody v neděli 28. července byly jiné... Řekla bych, že „o těchto hodech se k nám do Rokytnice snesla Panna Maria“. Při mši svaté stála na levém bočním oltáři její půvabná, asi metr vysoká fatimská socha. Ano, před 2 roky jsme slavili sto let

od zjevení Matky Boží ve Fatimě, a tak si znovu připomněli, co tenkrát pasáčkům a skrže ně celému světu - tedy i nám: tady a teď – kladla a aktuálně klade na srdce. Ona je naší nebeskou Matkou, která miluje své děti a touží je mít navěky všechny u svého Syna v nebeské radosti a štěstí. Když vidí, co se na Zemi zlého děje, spěchá, aby nás napomínala k obrácení, aby nás tak zachránila před záhubou, kterou vidí v blízké i vzdálené budoucnosti, jestliže se nepolepšíme. Přitom nás ujišťuje: „Mé neposkvrněné srdce zvítězí!“ To všechno i celý příběh zjevení mně o hodech připomněla socha Panny Marie Fatimské: „V dolině Iria, v 13. máj snesla se Maria v pozemský kraj...“ Určitě je Panna Maria tady přítomna a prožívá oběť svého Syna se všemi, kdo se shromáždili v kostele při hodové mši svaté. Matka Boží miluje své děti a touží jim být nablízku.

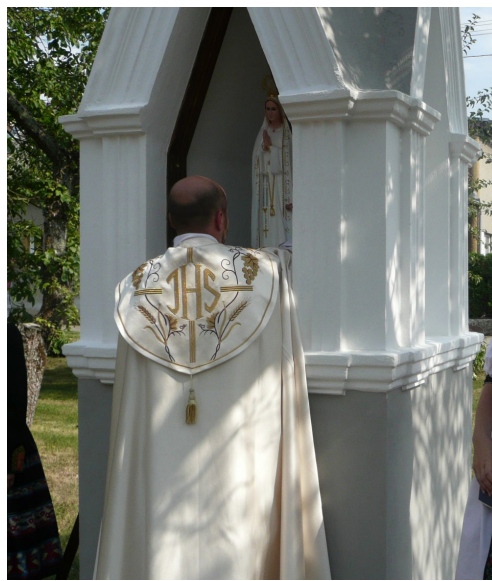
Proto odpoledne P. Tomáš Klíč znovu shromáždí své farníky, aby společně vzývali prosbami loretánské litanie Pannu Marii a pak se zaposlouchali do příběhu evangelia:... jak Panna Maria spěchá do hor judských k Alžbětě, zpívá Magnificat a pak... 3 měsíce pomáhá své příbuzné úplně ve všem, co je potřeba udělat. Tento postoj má Panna Maria trvale i vůči nám - svým dětem. A jako správná Matka nás, své děti, chce tomuto postoji také naučit! Tedy: nejen že Ona pomáhá každému, kdo se na ni s prosbou obrací, ale vede nás k tomu, abychom si my lidé v lásce vycházeli vstříc a vzájemně si pomáhali. Proto její sochu P. Tomáš Klíč po odpolední pobožnosti bere z obětního stolu do rukou a nese ji oděn v bílém pluviá-

lu dolů obcí v letním vedru přes kilometr dlouhou poutní cestou za doprovodu 4 krojovaných poutnic a dalších asi 50 - 60 poutníků až na Borošín...., aby ji tam vložil do malé, nově opravené kapličky. V ní nám bude její socha připo-

mínat její PŘÍTOMNOST mezi námi. Panna Maria přichází nejen takto symbolicky, ale přichází v duchu fakticky od svého Syna mezi nás - své děti. Sklání se k nám jako Matka ke svým dětem... Aby nám byla nablízku. Aby slyšela naše prosby, které jí s důvěrou přinášíme. Aby je vyslyšela. Aby nás chránila od zlého. Aby nás jako Matka vychovávala a formovala tak, abychom se jí podobali v myšlení, slovech a jednání, a tak aby z nás měl Bůh radost.

Růžena Jurečková, Kokory

Moje svědectví

Člověk, který nevěří, přichází o moc. Je to, jako by nás vedl náš otec k lásce a víře v Boha. Člověk to musí mít v sobě, je šťastný a vše zvládá s vírou, kterou v sobě má a za kterou se modlí. Babička, která k nám přišla dožít, mně ukázala cestu k víře a jsem ráda, že Bůh je a existuje v každém z nás. Když jdu do kostela, tak

ze mne ta tíha, co mám na duši, odpadá. Když se modlím v kostele, tak cítím, jako by Bůh seděl vedle mne. V ten moment cítím takovou úlevu na srdci. Bez Boha si život nedokážu představit. Víra je něco nádherného a každému bych přála, aby v sobě víru našel.

Ilona Horníčková, Rokytnice

Koutek pro děti

Jednoho krásného dne se Alenka probudila (nebo spíš Alenku probudila maminka), oblékla se a šla na snídani, kde jí maminka řekla: „Alenko, konečně jsi už vstala, muse-la jsem tě budít třikrát.“ Alenka si promnu-la oči, zívla a řekla: „Ale mami, vždyť je

dneska sobota a co vlastně dneska budeme dělat? „Dneska pojedeme na svatý Hostýn.“ Po obědě rodinka vyjela na Hostýn, společ-ně se tam pomodlili a nabrali vodu, skrze kterou Pán Bůh uzdravil už mnoho lidí.

Úkol: Zakroužkuj správnou odpověď a písmen(a) zapiš do tajenky níže:

1) Komu je zasvěcený kostel v Brodce?

- TE) Jakobovi
- CA) Petrovi
- PO) Janu Křtiteli

2) Na jaké místo jela Alenka?

- K) Sv. Kopeček u Olomouce
- R) Sv. Hora u Příbrami
- U) Sv. Hostýn

3) Kdo Alenku vzbudil?

- Ť) maminka
- S) tatínek
- C) nikdo, vzbudila se sama

Tajenka je.....

*Srdečně vás zdraví
Liduška Hrnčičířková, Rokytnice*

Za sv. Jakubem trochu jinak

Rádi bychom vás touto cestou pozvali na 3. ročník Rokytnické bludičky, tj. nočního turistického pochodu pod ochranou apoštola Jakuba, který se koná v sobotu 14.9.2019 v Rokytnici.

Přestože jde převážně o sportovně společenskou událost, nechybí jí ani duchovní rozměry. Název Bludička odkazuje na složitost naší doby, ve které mnozí lidé ztrácejí víru v dobro a lásku i naději na nějaký vyšší smysl svého každodenního konání. Proto už tradičně nabízíme účastníkům pochodu vedle mapy také malý dárek s duchovním významem.

Otec Tomáš zve věřící účastníky pochodu i další občany do kostela sv. Jakuba, kde bude před startem akce v 17:00 sloužena mše svatá s nedělní platností. Kostel zůstane otevřen do půlnoci, aby ti, kteří pojmu pochod jako

pouť, mohli po návratu z cesty apoštola Jakuba navštívit. **Prosíme o spolupráci ze strany farníků, kteří na pochod jít nemohou nebo nechtějí, ale rádi se zapojí do noční modlitební štafety. Děkujeme!**

Registrace účastníků pochodu je od 18-19 hodin u místního rybníku v rybárně. Vybrat si můžete okruh dlouhý 12 nebo 25 km. Na cestu dostanete popis trasy a telefonní číslo na pořadatele pro případ potřeby. U kratší trasy máme pro zájemce přichystaný početní úkol.

Po cestě pochodu bude několik kontrolních stanovišť. Občerstvit se můžete také v místních hospůdkách. V cíli vás čeká účastnický list, odznak, čaj, chleba se sádlem/máslem, radostný úsměv pořadatelů i nebeského patrona naší Hanácké Compostely.

Těšíme se na vás, Kulturní spolek Rokytnice

VŠECHNY SCHOLY PŘEROVSKÉHO
DĚKANÁTU JSOU ZVÁNY NA

**DĚKANÁTNÍ
SETKÁNÍ SCHOL
PŘEROV**

12. ŘÍJNA 2019
10:00

ZAHÁJENÍ MŠI SVATOU V KOSTELE
SV. VAVŘINCE, POTÉ SETKÁNÍ NA CENTRU
SONUS

13. - 15. ZÁŘÍ 2019
PARTUTOVICE

**VÍKENDOVKA
PRO ANIMÁTORŮ**

Přemýšláš, že by ses nějak zapojil v děkanátu?
Chtěl bys pomáhat ve své farnosti, nebo už pomáháš?
Máš nějaký nápad či návrh na zlepšení?
Chtěl bys být součástí společenství?

TAK PŘÍMO PRO TEBE JE TU !

SRAZ V PÁTEK V 16:00 NA NÁDRAŽÍ V PŘEROVĚ
NÁVRAT V NEDELI VE 14:00 TAMTĚŽ
CENA 250,-

...bude to Boží...

Přihlašování na <https://forms.gle/qxlexTnHVJRnhhR87>
Více informací na mladezdekanatuprerov.webnode.cz

CENAP
Centrum naděje a pomoci

Chcete žít v souladu se svou
přirozenou plodností?

**Kurz
Symptomální Metody
Přirozeného Plánování
Rodičovství**

Téma kurzu:

- základní pravidla symptotermální metody (STM),
- antikoncepce a PPR,
- STM v různých životních situacích.

Termíny, ceny workshopů, přihlášky a další podrobnosti
naleznete na www.cenap.cz

Centrum naděje a pomoci, Vodní 13, 60200 Brno

Srdčně Vás zveme vás na seminář
Ing. Pavla Mečkovského

**Šťastní rodiče,
šťastné děti**

Náš děti nepotřebují dokonalé rodiče nebo prarodiče.
To, co potřebují, je mít kolem sebe spokojené a odpočaté dospělé.
Abychom mohli pečovat o druhé, musíme se učit pečovat o sebe. Pochopení a respektování vlastních hranic a omezení je jednou z nejdůležitějších schopností člověka, aby mohl zdravě fungovat.
Na semináři se budeme zabývat tím, co dělat, abychom tzv. "nevynohali".

v neděli 29.9.2019 od 16.00 hod.
Rokytnice – fara
(naproti poště, č.p. 130)

Předpokládaná doba trvání je 1,5-2 hod.
Kapacita sálu omezena (30 míst)

Bližší informace a rezervace:
p. Jaromíra Rusňáková,
Děkanátní centrum pro rodinu Přerov, tel. 724 117 040
otec Tomáš Klíč,
ŘK farnost Rokytnice u Přerova, tel. 736 522 838

Vstup zdarma (dotováno pořadatelem)
Dobrovolný příspěvek vítán

Očekávané události

Biblická hodina pro dospělé

Rokytnice – fara, středa 11.9. v 18:30

Biblická hodina nabídne od září cca 1x za 3 týdny systematické uvedení do biblických textů pod vedením našeho pana faráře.

Kurz lektorů – zahájení

Přerov – Sonus, pátek 13.9. v 19:30

další termíny 4.10. – 26.10. – 23.11.

Den pro rodinu a manželství

Praha, sobota 14.9. od 14:00

Adorace SJVS

Rokytnice, sobota 14.9. v 16:00

Rokytnická bludička

aneb Hanácká Compostela

Rokytnice – u rybníka,

sobota 14.9. v 18:00 (registrace)

Bližší informace na str. 18. – Za sv. Jakubem trochu jinak

Ministrantská schůzka

Rokytnice – fara, neděle 15.9. v 16:00

Zahájení výuky náboženství

pondělí 16.9. Přihláška včetně rozvrhu je ke stažení na farní mušli.

Spolčo mužů 30+

Rokytnice – fara, středa 18.9. v 18:00

Svatováclavská nověna za český národ

od čtvrtka 19.9. do pátku 27.9.

Večer chval

Přerov, pátek 20.9. v 19:30

Ozvěny války

Edukační program k 80. výročí zahájení

tragického konfliktu (1.9.1939)

sobota 21.9., odjezd BUS v 8:00

Modlitby matek – Triduum

Citov, pátek 27.9. až neděle 29.9. v 18:00

Šťastní rodiče, šťastné děti

Rokytnice – fara, neděle 29.9. v 16:00

Přednáška zkušeného lektora Ing. Pavla Mečkovského M.A. je určena pro veřejnost a dala by se charakterizovat následovně: Naši děti nepotřebují dokonalé rodiče nebo prarodiče. To co potřebují, je mít kolem sebe spokojené a odpočaté dospělé. Abychom mohli pečovat o druhé, musíme se učit pečovat o sebe. Pochopení a respektování vlastních hranic a omezení je jednou z nejdůležitějších schopností člověka, aby mohl zdravě fungovat. Na semináři se budeme zabývat tím, co dělat, abychom tzv. “nevyhořeli.

Fatimská sobota

Brodek, sobota 5.10. v 7:00

S důvěrou v pomoc P. Marie obětujeme v letošním školním roce Bohu nověnu devíti prvních sobot v měsíci za politické odmítnutí tzv. Istanbulské úmluvy a za ochranu nenarozených dětí. Děkujeme za Vaši účast!

Kurz Alfa – Zahájení

Rokytnice – fara, pátek 11.10. v 18:30

Modlitby mládeže

Brodek, pátek 11.10. v 19:30

Přehlídka Schól děkanátu Přerov

Přerov – Sonus, sobota od 10:00

Misijní most modlitby

pátek 18.10.

Misijní neděle

neděle 20.10. Po celý měsíc říjen se budeme věnovat misijní tematice